SEND IN YOUR NEWS TO

THE EDITOR THE MORNING STAR

NO. 39, FUSSELS LANE, COLOMBO-06. SRI LANKA.

THE MORNING STAR

Registered as a News Paper at the General Post Office, Sri Lanka Establised 1841 A Christian weekly Published Every Friday

Vol. 161 - Jaffna - Friday 01th SEPTEMBER 2000 No. 15

Righteousness Exalteth A Nation But Sin is a Reproach to any people.

MORNING STAR RATES:

Annual Subscription-Foreign \$10.00 Life Subscription Foreign \$100.00 Annual SubscriptionLocal Rs. 100.00 Life Subscription – Local Rs. 1000.00

THE MORNING STAR NO. 39, FUSSELS LANE,

NO. 39, FUSSELS LANE, COLOMBO-06. SRI LANKA.

DEACON ORDINATION

At the Sunday morning service on the 3rd of September Rev. Daniel Ranjit Thanarajasingam was ordained Deacon of the Jaffna Diocese of the Church of South India. Rev. Daniel Ranjit Thanarajasingam is now serving as Assistant Pastor of the Colombo Church. He is the son of Mr. P. Thanarajasingam, the former teacher of Jaffna College and Mrs. Thanarajasingam. A fellowship tea followed the ordination service:

MISS. ELIAS - A THANKSGIVING SERVICE IN COLOMBO:

Old Boys of Jaffna College conducted a memorial service for the life and witness of Miss. Mary Elias at CSI Church, Colombo on Sunday the 3rd of September. The main tribute was paid by Mr. C.D. Chinnakone. Rev. P.R. Navendranugoolan preached the sermon.

MEMORIAL SERVICES:

A service to thank God for the life and witness of Miss. Jesmy Kirupairajah was conducted at her residence at Chankanai on Sunday the 13th August.

A Prayer to thank God for the life and work of Naventhan (Mr Thambirajah Thirunavukkarasu) was conducted at his residence at North Erlalai on Tuesday the 15th of August.

OBITUARY

We are sorry to record the death of Dr. Suresh Joshua the son of Dr. Palan and Rita Joshua of Sydney, Australia. Dr. Suresh Joshua was suffering from stomach ailment to which he succumbed on 29th July 2000. He was the husband of Nilanthi daughter of Mr. Balan and Susheela Sanders of Adelaide, Australia. The funeral service took place on the 2nd of August in Blackwood, Sydney.

IN MEMORIAM - MISS MARY ELIAS

Mary Elias was born in 1928 and died on 16th August 2000 in California, USA. Her life was to a very large extent bound up with Jaffna College, where she studied as a girl and where she was a member of the staff for 35 years.

Mary's father, Mr. C.O. Elias was one of those remarkable teachers from Kerala, who contributed so much to the life of the College and helped shape its character in the 1940s and 1950s. He was a farmer at heart and lived as a Vaddukoddai

villager. He and his family were extremely devoted members of the Vaddukoddai church.

It is with such a family background that Mary, not surprisingly, became one of the most loyal members of the Jaffna College staff. She had her entire education at College and completed her studies obtaining a B.A. (Second Class) in Tamil, Sanskrit and Pali. Immediately after finishing her studies she joined the teaching staff as a teacher of Tamil and Sanskrit. In 1956 she became the first Warden of Howland Hall, the women's hostel. She remained warden till her retirement in 1987, and even continued to carry this responsibility after retirement till 1992, when she left for America.

In 1972 she became the Supervisor of the Junior School and as such became the first woman-administrator of the College. Later she became Supervisor of the Junior Secondary School (grade 6 – 8). Apart from her teaching and Administrative work she was very active in the Girl Guide Movement, attending several conferences abroad and becoming the Guide Commissioner for the Northern Province. She took a great interest in music and sports. Both by her work as a teacher, a warden and an administrator as well as by her extra curricular activities she made a very important contribution to the co-educational character of Jaffna College, and to the rightful place of the girls in it.

Because of her intense participation in the life of the church, she was invited in 1982 by the United Church Board for World Ministries in the USA to be

"a missionary in residence" to the United Church of Christ in Hawaii for a period of ten months. This was not only an honour to her but also to the Jaffna Diocese of the Church of South India.

In many ways we can, looking at the above list of her many achievements and her important contribution to the church and to Jaffna College, conclude that she was a remarkable person. Yet this In Memoriam would not be complete if we did not do justice to her as a very attractive person. We do remember her simple, cheerful and energetic personality and her helpful character, always ready to assist. She was very practical, hardworking and persevering. Even after moving to California in the USA, where her sister Susan lived, she did not sit down to a well-earned rest but went on to earn a qualification as a Montessori teacher. Her pride was great when she recently qualified for the United States Senior Citizenship.

It is there, in California, that she died on August 16th 2000. It was a privilege to know her. May God grant her eternal peace!

PEACE SUMMIT

Over 1500 religious and spiritual Heads from all over the world met under the auspicious of the U N last week in New York. They have condemned violence against religious groups. They have also resolved to respect the right of freedom of religion, to seek reconciliation and in mutual forgiveness. It also called for building "unprecedented collaboration" among various faiths and building peaceful societies.

RELIEF FOR DISPLACED

The Bishop Amma Mrs. Vimala Jebanesan was among those present at the distribution of relief packages and dry rations to the refugees who fled from their homes in the peninsula.

Thousands have been displaced from their villages; Sarasalai, Nunavil, Kurunagar, Amban, Nagarkovil, Otti Sutti, Kaithady, Colombuthurai and Passaiyoor.

These helpless people now live in thatched huts and under trees in vacant blocks of land in less dangerous areas viz; Chankanai, Sandilipay, Navaly, Manipay, East Vadamarachchi, Vaddukoddai and Kattudai.

Children displaced from Chavakachcheri living in Vaddukoddai attend Thirugnana Sambanthar Vidyalayam. These students were given school uniforms and books. Other displaced and living in Araly attend the Valliammai School at Kottakadu were also given uniforms and books.

Those displaced from the "Kaithady Homes" are housed at Moolai hospital.

An "elder" has described the scene at these centres, as absolutely pathetic and could be worse, when the monsoon breaks next month.

Among those who took part in the distribution of relief packages and uniforms were Rev. S.C. Arnold, Rev. A.A. Paul, other pastors and laymen of the JDCSI.

C M C VELLORE

Ms. Devika Iyampillai has been admitted to the CMC Vellore to follow a course in Micro Biology.

SALVATION ARMY STUDENTS JOIN THE SEMINARY:

Two of the students of the Salvation Army of Jaffna will be joining the Christian Theological Seminary, Maruthanamadam.

The Territorial Commander of Salvation Army in Colombo had asked them to pursue their Theological Studies at the Christian Theological Seminary, Maruthanamadam, Chunnakam.

BOOK RELEASE

On Friday the 18th of August the YMCA of Navaly was the scene of a large gathering and literary men. They had assembled for the release of a book written by NAVALIOOR N. SELVADURAI. The name of the book was "SINNAVANA PERIYAVANA". It was the story of David and Goliath in the form of folk drama. The function was presided over by our Bishop. The Speakers were

Dr. S. Sivalingarajah Head of the Dept. of Tamil, University of Jaffna, Mrs. Kohila Mahendran Circuit Education Officer & Mr. S. Pathmanathan Part Time Lecturer in English. Mr. N. Selvadurai thanked the people who had come for the function.

THE NAGPUR STATEMENT OF CHURCHES IN INDIA

We the Leaders of the Indian Churches, at a meeting at Nagpur on the 11th of July 2000 jointly convened by the National Council of Churches in India and the Catholic Bishops Conference of India at the NCCI Campus, have taken a serious and a close look at the continued atrocities against the Churches, Dalits and other minorities. Having analysed the facts and having discerned serious threats to the democratic, secular fabric of our Nation, we make the following STATEMENT hereinafter referred to as the NAGPUR STATEMENT OF THE CHURCHES IN INDIA.

WE RE-AFFIRM the fact of history that we are a religion which is 1,950 years old in India. In these years we have not only respected other faiths in our country but have also adhered to the democratic principles of mutual respect and co-existence with them. The Churches in India have always upheld and abided by the principles of dialogue with people of other faiths in this land, which has served as the cradle of ancient civilisations and major religions of the world.

WE RE-AFFIRM that we have always identified ourselves with the poorest of the poor in our country and have served the nation in the field of education, health, poverty-alleviation programmes, emergency-relief, gender and social-justice programmes for the dalits and tribals, and have also contributed to the development of literature and grammar of several Indian languages. Our actions speak louder than words. We have furthermore worked selflessly towards the eradication of child labour and promoted ecological consciousness and other emancipatory programmes. In all this we have contributed to the task of nation building. In spite of the fact that we are a meagre 2.5 % of the entire population, we have contributed much through our service.

WE RE-AFFIRM that our numerical strength has remained below 2.5 % of the entire population, which disproves the malicious theories of forced or percive conversion raised against us. What we have achieved through the programmes of service and proclamation is the emancipation and the empowerment of the socially oppressed, the marginalised and the excluded in society, and their liberation from an evil caste system which discriminates against Dalits and tribals. The task of the Churches has always been to be obedient to Christ's calling to empower and build communities based on the values of Love, Justice and Peace which are the fundamental pillars of the Christian Faith. We affirm that our service to humanity is in obedience to Christ's calling to affirm Life in all its Fullness to all people.

WE DISCERN that violence against the minorities and the poor is the handiwork of a fundamentalist ideology which is based on intolerance, cultural exclusivism and domination. The atrocities against Christians and other minorities and the call for debates on conversions have marked the ascendancy of the fundamentalist forces. There has been a serious design to communalise the political processes. We also see the unhealthy nexus between political parties and right-wing formations which has resulted in the empowerment of the fundamentalists, as well as the increase in intimidation, organised violence and hate campaigns against the minorities. The recent utterances by several fundamentalist religious leaders have heralded a new form of violence against the Christian and minorities. We also discern with alarm the increased intimidation of the minorities through the use of bombs giving the criminals a degree of invisibility and legitimacy thus widening the scope and range of attack.

WE DISCERN that the State has responded very feebly to the demands of the minorities for justice, protection and security. The past thirty months have witnessed several hundred criminal cases ranging from rape, loot, arson, bombing, murder, molestation, and exhumation of graves to the desecration of places of worship. We are appalled at the way the cases have been handled and we are

deeply disappointed to note that not even one single case has been solved , or the culprits brought to book. This is a serious contradiction to the statements made by several government officers and officials describing the acts as merely problems of law and order.

WE DISCERN that the present environment is not conducive to have a dialogue with fundamentalist groups. We appreciate and acknowledge the solidarity shown by the majority of the Hindu community and other minority communities who have extended their support, solidarity and understanding. The hate literature produced by the fundamentalist forces points to their intentions and methods. The rhetoric of cultural nationalism through the process of intimidation exposes their agenda.

WE DEMAND that:

- 1. The Government undertakes measures to instil confidence in the minds of the minorities in handling the situation arising out of the continued attacks.
- 2. The Government take immediate measures to stop the violence against Christians, minorities and other weaker sections and that the criminal acts over the past many months including the recent bomb blasts in the Churches should be investigated immediately.
- The Government ban organisations with overt communal leanings especially those involved in violence.
- The Government immediately bring the hate campaigners to book by initiating legal proceedings.
- The Government take stern steps to bring the culprits to justice, regardless of their political or other affiliations.
- The Government desist from utterances regarding the issues of conversion as it is within the Constitutional and Human Rights/Religious Liberty framework

WE RE-DEDICATE OURSELVES:

- To observe the dawn of the New Millennium as the Year of the Lord and proclaim the jubilee to the captives in all kinds of bondage.
- To continue to serve the poor and the marginalised with greater com mitment and to place more of our resources at the service of the poor.
- To continue to work for the emancipation and empowerment of the Dalits, tribals and adivasis.
- To continue to be involved in service and proclamation recognizing and upholding the values of free choice for all individuals and to desist from any form of forced and coercive conversion.
- To continue dialogue with representations of other faiths who respect and value the rights of all human beings.
- To act unitedly to affirm and safeguard our unity and ecumenical com mitment.

We call upon all secular and democratic forces to unite in the common struggle against forces of fundamentalism and subjugation.

Edorsed by 44 participants (11.7, 2000) Nagpur.

J.D., C.S.I. Rally 2000

The annual Children's rally of the Jaffna Diocese of the Church of South India took place at Vaddukoddai on August 14th, 2000. Children and parents attended the rally in large numbers. Altogether about 1200 people attended and participated.

The day's programme started with a procession led by Jaffna College band from Sangarathai junction to the cathedral at 8.30 a.m.

A worship service conducted by the Sunday School children of Vaddukoddai Church started at 9.00 a.m. Mrs. C. Pathmapalan, Principal of Nuffield School for the Deaf and Blind, Kaithady gave God's mes-

Refreshments were then given to all the children by the Ladies Guild of Vaddukoddai. Singing competitions in English and Tamil were held at Primary School hall and Ottley Hall respectively.

Prize giving ceremony where the Bishop The Rt. Rev. Dr. S. Jebanesan and Mrs. Vimala Jebanesan were the Chief Guests, was held in the Ottley Hall at 2.00 p.m. The rally came to an end at 3.30 p.m.

It is notable that Churches from Kudathanai, Varani, Chavakachcheri, Nunavil, City Mission and Usan participated, although they are displaced. Church in Delft and Karainagar also participated. It was heartening to note that some of the new and upcoming churches like Samathanakottai, Inpacholai and Ganthigikiramam did very well so as to win places.

Results of Group Events:

English Singing Tamil Singing Group A Group A 1st place : Uduvil 1st Place : Uduvil 2nd place : Vaddukoddai 2nd Place: Vaddukoddai 3rd Place : Pandatheruppu 3rd Place : Pandatheruppu

Group B

Group B 1" Place : Inuvil 1* Place : Sathiyapuram 2nd Place 2nd Place: Araly Alaveddy 3rd Place : Alaveddy 3rd Place : Araly

EDITORIAL -

BIRTH CENTENARY

BISHOP SABAPATHY KULANDRAN

Rt. Rev. Dr. Sabapathy Kulandran , the first Bishop of the Jaffna Diocese of the Church of South India was born on the 23rd September 1900. He was the son of late Sinnathamby Sabapathippillai , Notary Public of Varany and Mrs. Ramu Annammah Sabapathippillai of Manipay.

In 1927, while he was a student at University College, Colombo Kulandran decided to offer himself to the Christian ministry. At this time the independence of Ceylon was in sight and many Christians were backsliding in order to make their claims in politics. Kulandran was steadfast in spite of the stiff opposition from his father.

In 1931 after completing his B.A.; B.D. studies he became Pastor of Atchuvely church. Sixteen years later he became the first Bishop of the Jaffna Diocese of the Church of South India and led the Diocese till he retired in 1970.

As Bishop there were so many things he did and so many issues on which he spoke. Four qualities were outstanding in his life:

First, the most important of all was his deep faith in the goodness

Second was his sharp intellect; Third was his pure simplicity,

Fourth was his absolutely unassuming fearlessness.

Kulandran was a man of prayer with a strict and rigorous discipline. He served his Lord and his church with unfailing loyalty. After every crisis, he would repeat, "But thanks be to God who gives us victory through our Lord Jesus Christ"

Kulandran's scholarship was deep and unostentatious. As Professor K. Nesiah wrote "This JNANA YOGI'S numerous utterances and writings are a great intellectual and spiritual legacy for generation to come, here and in the lands across the seas".

Bishop Kulandran walked humbly before God. He remained till the end, a typical Jaffna man. He loved the scholars and peasants of He moved closely with the poor and the down trodden. Even when he was in office, the peasants and the coolies approached him to pour out their grievances and disappointments. He enjoyed talking to the rural peasantry in their diction and idiom.

Sabapathy Kulandran's nature was to be fearless and this fear lessness was natural because he feared God and God alone. He feared neither death, nor old age, nor retirement nor poverty. had shown us that a person could lead a full life at the age of 92. On the 12th of February 1992 this Christian Mystic quit forever the scene of his loving labour.

We thank God for his life which had brightened the hearts of the

young and old , the aristocrat and the peasant.

On the 23rd of this month the Jaffna Diocese of the Church of South India will be celebrating his 100th birthday. A bajan will be conducted at his tomb in the early hours in the morning, which will be followed by the Communion service at Manipay church and a meeting at Memorial English School, Manipay.

Arrangements have been made to stage a play depicting the fruit-

ful life of Bishop Sabapathy Kulandran.

Bishop Kulandran was one of the three Giants of the Jaffna Church of the 50s and 60s viz; Dr. Niles, Periyannan Selvaratnam and Bishop Kulandran. Now Jaffna is poor both academically and economically. But it is our duty to remind the present generation what these giants stood for.

எனது சாட்சி

வண. பீதா - P. J. சூரீயகுமார்

போர் அனர்த்தங்களின் போது அதிசயமாய்க் காப்பாற்றப்பட்ட விதம்

கடவுள் வரலாற்றில் செயற்படுபவர் திருமறையிலுள்ள வாக்குத்தத்தங்கள் எப்போதும் உயிருள்ளவை என்பதை அகோரமான இந்தக் காலத்திலிருந்து வெளியேறிய ஒவ்வொரு மக்களும் தங்களது அனுபவத்திலிருந்து உணர்ந்து

கொள்ளக் கூடியதாய் இருந்தது.

09.05.2000 அன்று செவ்வாய்க்கிழமை நடு இரவு சாவகச்சேரி, நுணாவில், தனங்கிளப்பு ஆகிய கரையோரப் பகுதிகளை நோக்கி சரமாரியாக மழை பெய்வதைப் போல் துப்பாக்கி வேட்டுக்களைக் காலை ஆறு மணி வரை கேட்கக் கூடியதாக இருந்தது. அத்துடன் காலை யாழ் சேவை ஒலிபரபில் தென்மராய்சியில் மறு அறிவித்தல் வரை ஊரடங்குச் சட்டம் அமுல் எனக் கேட்டதன் பின்னர் பெரிய யுத்தம் நடைபெறுகிறது என ஊகித்தோம். கடற்கரைப் பீரதேசங்களை நோக்கி இராணுவத்தினர் செல் அடித்துக் கொண்டே இருந்தனர். நாம் எண்ணினோம், இராணுவம் எம்மை விட்டுப் போக மாட்டார்கள் எமக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பார்கள் என எண்ணினோம்.

May 10ம் திகதி முதல் 17ம் திகதி வரை மாறி மாறி ஊரடங்குச் சட்டம் இருந்தது. ஊரடங்குச் சட்டம் இல்லாத வேளையில் மக்கள் கடைகளில் பொருட்களை வாங்கினர். May 17ம் திகதி காலை 6.30 மணிக்கு இராணுவத்தினர் நுணாவில் பகுதியில் பாதுகாப்புக் கடைமைகளைச் செய்து கொண்டிருந்தனர். பின்னர் காலை 8.30 மணியளவில் கைதடி பகுதியிலிருந்து இராணுவத்தினர் பின்வாங்கி சாவகச்சேரியை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தனர். நாம் நினைத்தோம் இராணுவத்தினர் வடமராட்சியை நோக்கிப் பின்வாங்கிப் போவார்கள் ஆனால் அவர்கள் சாவகச்சேரி எல்லையில் சங்கத்தானையில் இராணுவத்தினர் தரித்து நின்றார்கள்.

17ம் திகதி காலை 9.30 மணிக்கு விடுதலைப் புலிகள் கைதடிப் பக்கத்திலிருந்து நுணாவில் பகுதியை நோக்கி வந்தார்கள். பின்பு நுணாவில் சந்தியில் இராணுவத்தினருக்கும், விடுதலைப் புலிகளுக்கும் நேரடி மோதல் இடம் பெற்றது உடனே நானும் குடும்பத்தினரும் பக்கத்து வீட்டிலுள்ள ஒரு பதுங்கு குளிக்குள் தஞ்சமடைந்தோம்.

நான்கு மணி நேரம் எங்களைச் சுற்றியும், அப்பாலும் செல்கள் விழுந்த வண்ணம் இருந்தன. பின்னர் சற்று செல் சத்தங்கள் ஒய்ந்த பின்னர் அன்றைய உணவைத் தயாரித்துச் சாப்பிட்டோம். அன்றைய தினம் மாலையில் மட்டுவில் பக்கம் இரு சாராரும் நேரடி யுத்தம் செய்தனர். கிபீர், சுப்பசோனிக், யுத்த விமானங்களும் தாக்குதல் நடத்திக் கொண்டு இருந்தன. மக்கள் இங்கும் அங்குமாக பாதுகாப்பு இடங்களைத் தேடி அலைந்தார்கள்.

விடுதலைப் புலிகள் தங்களுடைய பழைய இடங்களில் தங்கி ஸ்திரப்படுத்தினார்கள். May 17ம் திகதி காலை 10.30 தொடக்கம் தொடர்ந்து ஒவ்வொரு நாளும் காலை மாலை எல்லா நேரங்களிலும் குறைந்தது 750 செல்கள் விழும். ஒவ்வொரு நாளும் இப்போது விழப்போகிற செல்லினால் அடுத்த நிமிடம் உயிரோடு நாம் இருப்போமா என எண்ணியபடி நாட்களை மரணத் தறுவாயில் கடத்தினோம். எங்களை நோக்கி வந்த செல்கள் வேப்ப மரத்திலும், மா மரத்திலும், தென்னை மரத்திலும் பட்டு திசை திரும்பியதால் கடவுள் எங்களை அற்புதமாகக் காப்பாற்றினார்.

நானும் சபையோரும் தினமும் மாலை நேரத்தில் கூடி செபிப்போம். ஒவ்வொரு ஞாயிறு காலை 8.00 மணிக்கு எமது வழிபாட்டை குரு மனையில் நடத்தினோம்.

ஒவ்வொரு நாளும் செல் விழுந்து கொண்டிருந்தாலும் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் குறைவாக இருக்கும். இந்நேரத்தில் நான் சபை மக்களை மிதி வண்டியில் சென்று அவர்களோடு செபித்து வந்தேன். ஒருநாள் போதகர் அம்மா சொன்னா பிள்ளைக்கு இரு நேரத்திற்கு மாத்திரம் அங்கா பால்மா உண்டு எங்காவது ஒரு பைக்கற் வாங்க வேண்டும். ஒரு கடையும் இல்லை. கடை வைத்திருந்தவர்களின் வீடுகளில் விசாரிப்போம் என நான் மிதி வண்டியில் கிளம்பினேன். போகும் போது செல் சத்தங்கள் கேட்டன. உடனே வீடு திரும்பலாம் என திரும்பி வரும்போது செல் சத்தம் குறைவாய் இருந்தன. வந்தனான் எப்படியும் பால்மா வாங்க வேண்டும் என திரும்பிச் சென்றேன். சிறிது தூரம் சென்ற போது தலைக்கு மேல் செல் வெடித்தது. என்னை மிதி வண்டியுடன் கீழே விழுத்தி விட்டது. நான் எனக்குத் தான் பட்டு விட்டதோ என பயந்தேன். பின்னர் நான் எழும்பி வீட்டுக்குப் போனேன். அதன் பின்னர் ஒரு இடமும் வெளிக்கிடுவது இல்லை.

நாம் எமது பக்கத்து வீட்டிலுள்ள குளியல் அறையிலே ஒரு மாதம் வசித்தோம். செல் அடிகள் குறைவாக உள்ள நேரங்களில் தான் அன்றைய உணவைத் தயாரிப்போம். அகோர செல் தாக்குதலால் மக்கள் பாதுகாப்பிற்காக அலைந்தார்கள். மக்கள் பாதுகாப்பிற்காக இருக்கிற இடங்களில் பரவலாக செல்கள் வந்து விழும். மக்கள் பாதுகாப்பு வேண்டி அங்கும் இங்கும் அநேக சாதாரண மக்கள் உயிரைக் ஓடினார்கள். காப்பாற்றுவதற்கு வன்னிக்குப் போனார்கள்.

May 17ம் திகதி முதல் June 9ம் திகதி வரை மரண அவஸ்தைப்பட்டோம். கடவுள் எங்கள் ஒவ்வொருவரையும் அற்புதமாகக் காப்பாற்றினார். சாவகச்சேரி சபையைச் சேர்ந்த சில குடும்பத்தினரும் எம்மோடு தங்கி இருந்தனர். நாம் இந்த மரண சூழலிலிருந்து I.C.R.C ஸ்தாபனத்தினர் காப்பாற்றுவார்கள் என்று எதிர் பார்த்தோம். நாம் ஏமாற்றம் அடைந்தோம்.

ஆனால் எம்மை அழைத்த ஆண்டவன் ஒவ்வொருவரையும் தமது சிறகுகளினால் மூடிக் காப்பாற்றினார். நானும் எமது நுணாவில் சாவகச்சோரி சபை குடும்பங்களும் June 10ம் திகதி காலை 7.30 மணிக்கு கையில் தூக்கக்கூடியவைகளுடன் நடந்து கைதடி வடக்கு வீதி வழியாக வந்து பின்னர் தரைவையினூடாக நடந்து வந்தோம்.

இதுவரை நடந்த யுத்தங்களில் மிக மோசமான அழிவைக்

கண்டது தென்மராட்சி.

Group C Group C 1st Place : Chankanai 1st Place: Kudathanai 2nd Place: Inpacholai &

: Sandilipay 2nd Place Samathanakoddai 3rd Place : Thevakiramam 3rd Place: Ganthigikiramam

Ganthigikiramam

Bible Quiz

Under 16 Under 13 1st Place : Alaveddy

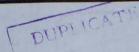
1st Place : Uduvil 2nd Place: Pandatheruppu 2nd Place: Manipay

Under 19

Alaveddy 1st Place : 2nd Place: Ganthigikiramam

செல்வி. எலியாஸ்

அதிசயமான சாதாரணப் பெண்

VACATION BIBLE SCHOOL விடுமுறை வேதாகமப்பள்ளி புனித தோமா ஆலயம் – கோணவில்

'வந்து பாருங்கள்' (Come and See)

யாழ்ப்பாணத்திலிருக்கும் நாம் "உதயன்" பத்திரிகை வாயிலாக செய்தி அறிந்ததும். திடுக்கிட்டோம். மரணங்களின் மத்தியில் வாழும் நமக்கு, சாவுகள் சர்வ சாதாரணமாய் போய்விட்டாலும், செல்வி. எலியாஸ் மறுமைக்குள் பிரவேசித்து விட்டார் என்பது இதயத்தில் ஓர் வேதனை உணர்வை ஏற்படுத்துகிறது.

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி மாணவனாக, விடுதி மாணவனாக நான் கண்ட எலியாஸ் ரீச்சர் எனும் பெண் துறவியை, எருசலேம் ஆலயத்தில் வாழ்ந்த அன்னா எனும் பெண் துறவியாக (லூக்கா 2:37) காண்கிறேன். அவர் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியை விட்டு நீங்காமல், நோன்பிருந்து மன்றாடி

அல்லும் பகலும் திருப்பணி செய்து வந்தார்.

அதிக கவனத்தோடு அடையாளம் தெரியாத மணலில் எலும்பை புதைத்து வைத்து விட்டு, பக்தர்களுடன் புனித யாத்திரை புறப்படும் நாய்களைப் போல வாழும் மக்களிடையே, தன் உடைமைகளை மட்டுமல்லாது, தன்னையே மாணவ சமூகத்திற்கென வழங்கிய ஆசிரியை

என்ற மட்டில் இவர் அதிசயமானவர்.

"அன்பு, உங்களுக்குத் தன் முதுகைக் காட்டும் போது அவனைப் பின் பற்றிச் செல்லுங்கள், அவனது வழிகள் எவ்வளவு கரடுமுரடானவையாகவும், செங்குத்தாகவும் இருந்தாலும் கூட" என்கிறார் கலீல் ஜிப்ரான். எலியாஸ் மிஸ் மகா கோபக்காரி. நாம் சிறு குழப்படி செய்தாலும் பயங்கர ஏச்சும், தண்டனையும் கிடைக்கும் ஆயினும் குற்றங்களற்ற, நன் மனம் கொண்ட முழுமையான மாணவ சமூகத்தைப் படைக்க பிரயாசைப்பட்ட ஓர் அன்பு நிறை ஆசிரியையை நாம் பின் தொடர்ந்தோம். ஒரு ஆன்மாவாக நம்மிடையே நடமாடியவரை இன்று கடலும், வெளியும் நம்மை விட்டு பிரித்து விட்டன.

எலியாஸ் ரீச்சர் தம் மாணவர்களில் பரிவுடன் கூடிய மிகு கட்டுப்பாட்டைச் செலுத்தினார். அவர் இடைநிலைப் பாடசாலையின் மேற்பார்வையாளராய் இருந்தபோது, அவர் இருக்கும் அலுவலகக் அறைக் கதவை கடந்து செல்லும் போதே நடுங்கும். அத்தனை பயம். ஒரு வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனை அல்லது கப்பலோட்டிய தமிழனைப் பார்ப்பது

போன்ற பிரமை நமக்குள்.

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி பெண் சாரணர்க்குரிய பொறுப்பாசிரியையாக இருந்த போது, சின்னஞ்சிறு பெண்களுடன் தானும் சிறு பெண்ணாகி பாடித் திரிந்த பறவை. கல்லூரியின் CCFC பொறுப்பாசிரியையாக இருக்கையில், உண்மையிலேயே தேவையோடிருந்த பிள்ளைகளுக்கு. தேடித் தெரிவு செய்து உதவியவர். முகத்தில் சிரிப்பு தோன்றாத, கட்டுப்பாடு மிகக் கொண்ட நிர்வாகி. ஆகிலும், மாணவன் சர்வானந்தனின் இயக்கத்தில் உருவான "கல்லூரி வசந்தத்தில்" படத்தில், உற்சாகமாக பாத்திரமேற்று நடித்த நடிகை. பல்வேறுபட்ட ஆளுமைகளை ஒருங்கே கொண்டவரை நம் ஆசிரியையாக நாம் பெற்றது நமது புண்ணியம் தான்.

நாம் விடுதியில் மிஸ்ஸைச் சந்திக்கச் சென்றால் விறாந்தையில் ஏற முடியாது. (ஏனெனில் அது பெண்கள் விடுதி) படியடியிலேயே நிற்போம். அவ்வேளைகளில் சும்மா இருக்கமாட்டாத நம் கைகள் அங்குள்ள குரோட்டன் இலைகளை நம்மையறியாமலேயே கிள்ளிக் கொண்டிருக்கும். மிஸ் அதைக் கண்டால் "அதை ஏன் கிள்ளுகிறீர்? அது உமக்கு என்ன செய்தது? என்று கூறித் தடுப்பார். இயற்கையை அதனது தனித்துவத்தை. அழகை மதித்தவர். இன்றும் கூட நான் இலைகளை கிள்ளுவது இல்லை. ஏனெனில் இவ்வாறு செய்வது. "தாவரங்களை அங்கவீனப்படுத்தும் செயல்" என மிஸ் நமக்கு விளக்கியுள்ளார். இயற்கை தன் அழகைக் காட்டிப் பரிணமிக்கும் போதெல்லாம், தானும் மகிழ்வு கொண்ட ஓர் தத்துவஞானி.

1990 இல் என நினைக்கிறேன். எலியாஸ் மிஸ் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியை விட்டு விடைபெறும் தறுவாயில் நடைபெற்ற பிரியாவிடை நிகழ்ச்சியில் மாணவர் சார்பில் நான் பிரியாவிடை உரை ஆற்ற வேண்டும் என கேட்கப்பட்டேன். எனவே, அவ்வுரையை தயாரிப்பதற்காக பலரிடமும் விடயங்களைக் கேட்ட பொழுது மிஸ்ஸூடன் சற்றுக் கோபமாக இருந்த ஆசிரியர் ஒருவர், தனிப்பட்ட வகையில் மிஸ்ஸை கிண்டல் செய்யும் குறிப்பொன்றை தந்திருந்தார். இவ்வகை விடயங்கள் சிலருக்கு எவ்வளவு மனஉளைவை ஏற்படுத்தும் என்பதை அப்பொழுது புரிந்து கொள்ள முடியாத நானும், அதனை பகிடியாகவே கூறிவிட்டேன். மிஸ் தனது பதிலுரையில் அதனைக் கடுமையாக மறுத்தார். முழுவதும் தவறான தகவல் என்றார். விழா முடிந்ததும் என்னோடு பேசவே மாட்டார் எனப் பயந்தேன். ஆனால் விழா முடிந்த கையோடு, நேராக என்னிடம் வந்து, என் கையைப் பிடித்து வாழ்த்தி "நன்றாகப் பேசினீர். இன்னும் வளர வேண்டும் என வாழ்த்துகிறேன்" என்று கூறியவரை, பெருந்தன்மையை என்னால் மறக்க முடியாது. தன்னைக் கேலி செய்தான் என்பதை விட, தான் தமிழ் கற்பித்த மாணவன் அழகாகப் பேசினான் எனக் கேட்டு மகிழ்ந்து வாழ்த்தினாளே அவள் அதிசயமானவள்.

தம் விடுதியில் இருந்த பெண்களிடத்தில் கரிசனம் உள்ளவராக இருந்தாலும், தம் கண்களுக்கு எப்பொழுதும் எண்ணை விட்டு காவல் காப்பது போலக் காத்தார். இளம் வயதில் தறிகெட்டுப் போய், வாழ்வை தொலைத்து விடாமல் உயருவதற்கு வழி காட்டிய ஒளிவிளக்கு, அணைந்துவிட்டது.

மிஸ்ஸின் கட்டுப்பாடுகள் அதிகரித்து, நம்மால் தாங்க முடியாமல் போகும் வேளைகளில், "ஆய், கூய் மீனாட்சியின் எலிகள் பட்டாளம் ... என்ற பழைய இலங்கைப் பொப்பாடல் என்றை கேலியாகப் பாடுவோம். மேலும் ஒருநாள் மிஸ்ஸுக்கு இரவு நேரம் மறைந்திருந்து நடாத்திய

விடுமுறை வேதாகமப்பள்ளி வகுப்புகள் "வந்து பாருங்கள்" எனும் கலைப்பில் கோணாவில் சபையில் 06.08.2000 தொடக்கம் 15.08.2000 வரை நடைபெற்றது. இது திருச்சபையின் 13 வது ஆண்டு நிறைவையொட்டி பிள்ளைகளின் ஆன்மீக கல்வியை வளர்ப்பதற்காக நடைபெற்றது. காலை 8.00 மணி தொடக்கம் மாலை 5.30 மணி வரை நடைபெற்றது. இது இயேசு யோவானின் சீடா்களுக்கு கூறியது "வந்து பாருங்கள்" எனும் தலைப்பில் இடம் பெற்றது. வகுப்பில் சபையின் 30 பிள்ளைகள் ஒழுங்காக வந்து பங்கு பற்றினார்கள். இதில் சபைக்குரு அருட்திரு. ஜோன் செல்வம் பழைய ஏற்பாட்டுக் கதைகளும், ஜோன் அருட்செல்வம் (சாலோம் நகர் ஆண்கள் இல்ல பாதுகாவலர்) புதிய ஏற்பாட்டுக் கதைகளும், வணபிதா றெஜினோல்ட் அவர்கள் தாங்கள் பயிற்றுவித்த உளநலகுழுவினர் , சிறுவர்கள் "ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொள்ளுதல்" என்னும் தலைப்பில் உளவியல் பயிற்சி பட்டறையும் மோகனசிவா சில உயர்தர மாணவர்களும் நாடக பட்டறையும், நுணாவில் சபை உறுப்பினர் யாழ் பல்கலைக்கழக பட்டதாரி செல்வி லீலா ஆங்கில, தமிழ் பாடல்களையும் பழக்கினார்கள். பிள்ளைகளுக்கு கதை, பாடல், மனனவசனம், நாடகம், விளையாட்டு, திருமறைப்புதிர் போட்டி, வினாவிடை பரீட்சை என்பன முடிவில் நடத்தி இந்நிகழ்வில் பங்கு பற்றிய பிள்ளைகளுக்கும், போட்டியில் வெற்றி பெற்ற பிள்ளைகளுக்கும் சிறப்பு பரிசில்களும் வழங்கப்பட்டது. 15.08.2000 திருச்சபையின் 13வது ஆண்டு நிறைவு நன்றி திருவிருந்து ஆராதனை மாலை 5.00 மணிக்கு நடத்தப்பட்டு அதைத் தொடர்ந்து பிள்ளைகளின் பாசறை தீ ஏற்றி கலை நிகழ்வுகளும் குழு அறிக்கைகளும் இடம் பெற்றது. இரவு 9.30 மணிக்கு சபைக்குரு ஜோன் செல்வத்தின் ஆசீர்வாதத்துடன் முடிவுற்றது. சபையாரும் மக்களும் கலந்து சிறப்பித்தனர். இதில் பங்கு பற்றிய பிள்ளைகள், சபையார், உதவி செய்த யாவருக்கும் சபையின் பெயரில் நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

்தண்ணியடி தாக்குதலில்" அவர் முழுமையாக நனைந்து விட்டார். இதே வேளை இவரோடு சிலகாலம் தங்கவென வந்திருந்த அவரது சகோதரியும் தாக்குதலுக்கு இலக்காகியது அவருக்கு முதலில் வேதனையைக் கொடுத்தது. எனினும் மறுநாள் காலை பாடசாலையில் தனக்கு இதனைச் செய்தவர்கள் இன்னார் என்று அறிந்திருந்தும், அவர்களைக் கண்டதும் ஓர் சிரிப்புடன் இரவு நடந்த சம்பவத்தை நகைச்சுவையாக விபரித்தார். பழிவாங்க வேண்டும், தண்டிக்க வேண்டும் என அலைவார் என நினைத்தவர்களுக்கு அது ஓர் அதிசயம்.

தேங்காய்ப் பால் விடாமலேயே, சுவையாக கறி சமைக்கும் திறன் பெற்றவர். மிஸ். எலியாஸ் எனும் ஒரு வாழ் மொழி மரபு முன்பு வழக்கிலிருந்தது. நான் நினைக்கிறேன், குறைந்த செலவில் நிறைவானவற்றை உருவாக்கும் இத்திறன், அவர் ஆடம்பர வாழ்வை விட்டவர் என்பதைக் கூறுகிறது. இன்பம் துன்பத்தை விட மேலானதோ அல்லது துன்பமே பெரியது என்பதோ அல்ல. மாறாக இரண்டுமே பிரிக்க முடியாதவை. அவை ஒன்றாகவே வருகின்றன. உண்மையில் நாம் இன்பம், துன்பம் என்ற இரு தட்டுகளுக்கிடையில் ஊசலாடும் ஒரு தராசுமுள். நாம் எப்பொழுது வெறுமையாகின்றோமோ, அப்போது தான் அசையாமல் நடுநிலையில் நிற்க முடியும். சாதாரண வாழ்வு, மனம் வெறுத்த நிலை போன்ற வெறுமைகள் தான் மிஸ்ஸின் நிறைவுக்குக் காரணங்களாகும்.

நமது யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி, அதனது மறக்க முடியாத, நம் மனங்களின் அடி ஆழத்தில் வாழ்ந்து வரும் சில ஆசிரியர்கள். இவர்களோடு நாம் பழகிய காலங்கள் ... யாவுமே இறைவனின் கொடை. இன்று மிஸ். எலியாஸ் மறைந்து விட்டார். என் ஞாபகங்களின் சேமிப்பிலிருந்து ஒரு சிலவற்றை பகிருவதன் மூலம் "எலியாஸ்" எனும் சாதாரணப் பெண்ணின் ஆளுமையையும், அது நம்மில் ஏற்படுத்திய பாரிய தாக்கங்களையும் சிறிதேனும் உணரலாம்.

நம்முன்னே நேர்மை, மனச்சாட்சி, உண்மை அன்பு, இறை பற்று போன்ற விழுமியங்களுடன் வாழ்ந்து போனவர்களுக்கு நாம் வழங்கக் கூடிய பொருத்தமான பாராட்டுரை யாதெனில், அதே விழுமியங்களை நாமும் நம் வாழ்வில் ஏற்று வாழ்வதாகும்.

இவர் யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு புறப்படும் நாட்களில் எனது Auto Graph இல் எழுதியது போல, "மீண்டும் சந்திப்போம்" என விசுவாசிக்கிறேன். இறைவன் இந்த ஆத்துமத்தை, இதன் பாவங்களை மன்னித்து, முடிவில்லா பேரின்ப வாழ்வில் சேர்ப்பாராக.

Rev. M. Jude Sutharshan CSI Church Sandilipay